

РЕШЕНИЕ

№ 1300

гр. София, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10130** по описа за **2022** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по повод касационната жалба на началник група при ОПП – СДВР против решение № 3864 от 19.10.2022, постановено по н.а.х. дело 14347/21 г. по описа на СРС/1. С обжалваното решение въззивният съд е отменил(отменява) изцяло НП 20-4332-024826/22.01.2021, издадено от началник група при ОПП СДВР, с коато на Д. А. С. са наложени адм. наказания „глоба“: за нарушение по чл. 104а, от ЗДвП – 50 лева и за нарушение по чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП – 150 лева. В касационната жалба са развити оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното съдебно решение на СРС и се иска отмяната му, както и да се постанови друго по същество, с което се потвърди НП. Прави се искане за присъждане на юрк. възнаграждение.

Ответник по касационната жалба, чрез пълномощник поддържа становище да се остави в сила решението на въззивния съд.

Представител на СГП предлага да се остави в сила решението на СРС

ХХ касационен състав на АССГ, след като извърши проверка на атакуваното решение и прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, с оглед наведените в нея касационни основания, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от страна по делото, за която то е неблагоприятно и като такава е процесуално допустима.

Релевираните от касатора основания за нарушение на материалния закон,

необоснованост на съдебния акт и противоречие в мотивите, по съществуто си се явяват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК.

Разгледана по същество, депозираната касационна жалба се явява основателна по следните съображения:

СРС е приел, че издаденото срещу ответника НП е незаконосъобразно и го отменил, по причина, че призовани и разпитани от съда свидетели посочени като актосъставител и свидетел по АУАН не са възпроизвели фактическата обстановка, въведена в НП на основание съставения АУАН. Съдията от РС е приел, че невъзможността на свидетелите да възпроизведат факти от съществено значение за вменените нарушения са основание да се приеме отсъствие на нарушение. Изрично в обжалваното решение РС, решаващия съдия споменава, че АУАН не се ползва с презумптивна доказателствена сила, а констатациите в тях подлежат на доказване с всички допустими гласни, писмени и веществени доказателства и доказателствени средства и това следвало от конституционно установения принцип на презумпцията за невиновност. В крайна сметка съдът не е постановил акт по същество, както и не е изложил мотиви, за това извършено ли е нарушение на правилата за движение, за което следва да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на ответника по касационната жалба.

Решението на СРС е в противоречие с разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП - Редовно съставените актове /АУАН/ по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В преценката си дали да издаде наказателно постановление административно наказващият орган се основава на фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административни наказания, се считат за верни до доказване на противното. В производството пред съда обаче, тежестта на доказване е за административнонаказващия орган. Той трябва да докаже всички обстоятелства относно установяване на нарушението и нарушителя, защото пред съда АУАН и НП нямат презумптивна доказателствена стойност. Това правило е установено с чл. 14, ал. 2 НПК, чиито разпоредби се прилагат субсидиарно по силата на чл. 84 от ЗАНН. В преценката си дали да се издаде НП административнонаказващият орган се основава на фактическите констатации на акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 189, ал. 2 ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административни наказания се считат за верни до доказване на противното. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В тежест на нарушителя е да установи, че отразените обстоятелства в АУАН не съответстват на действителното положение, като обаче такива твърдения за други факти и доказателства в обратния смисъл касаторът не е ангажирал, при което съдът несъмнено е обвързан от нормата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП.

От приложения АУАН, съдът в този състав приема да е спазена процедурата по съставянето му, доколкото е предявен и връчен на нарушителя и подписан от него. Разпитаните полицейски служители не отричат да са съставили и присъствали при съставяне на АУАН и потвърждават тези фактически действия с подписването на АУАН.

Предвид горното, касационния съд намира за безспорно, че обжалваното решение е постановено при липса на анализ на доказателствата, респ. при липса на мотиви по основните направени от касатора оплаквания и релевантните за спора факти. В

конкретния случай е неясна волята на първоинстанционния съд, както относно съставомерността на вмененото нарушение, така и на законосъобразността на постановеното административно наказание, което възпрепятства проверката за законосъобразност на атакуваното решение.

Всяко съдебно решение представлява комплекс от две безусловно необходими и взаимнообвързани части - мотиви и диспозитив. Мотивите са писмените съображения на съда, обхващащи преценката на доказателствата, фактическите констатации и правните изводи, въз основа на които съдът е стигнал до своето решение. Мотивите са отправна точка за преценка на законосъобразността и правилността на констатациите и изводите на съда, поради което те следва да бъдат точни и ясни и да дават конкретен отговор на всички повдигнати в производството спорни въпроси. Общите, декларативни и бланкетни фрази и формулировки са всъщност привидни мотиви и опорочават съдебното решение. Последните не могат да заместят комплексната преценка на доказателствата и доводите на страните и представляват всъщност липса на мотиви. В константната съдебна практика се приема, че липсата на мотиви винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила и се явява безспорно основание за отмяна на опорочения съдебен акт.

Касационният съд извършва преценка за съответствието на обжалваното решение с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. В този смисъл касационният съд е съд по правото, а не по фактите и съответно дейността му при преценката, нарушен ли е материалния закон, се свежда единствено до проверка, дали установените факти са подведени правилно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици. При липса на обосновани мотиви, в конкретния случай са налице толкова съществени противоречия и взаимно опровергаващи се изводи в атакувания акт, че на практика липсват мотиви, по направените в производството пред СРС, възражения и изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на процесното наказателно постановление, то касационната инстанция е възпрепятствана да извърши проверка за правилността на въззивното решение, предмет на касационното обжалване.

По изложените съображения, настоящият състав на АССГ намира, че обжалваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в липса на мотиви.

Предвид горното, обжалваното решение следва да бъде отменено и делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да изясни всички релевантни факти и обстоятелства по случая, включително да извърши анализ на събраните доказателства, след което да даде обоснован и мотивиран отговор на въпроса за законосъобразността на издаденото наказателно постановление и съставомерността на вмененото на С. нарушение, вкл. да изложи мотиви относно описаната в НП квалификация на нарушенията, доказателствата, които го потвърждават и приложимата санкционна норма. Да извърши конкретен анализ на всички повдигнати във въззивното производство оплаквания и възражения, въведени в жалбата до районния съд против атакуваното наказателно постановление и евентуално в хода на производството пред съда и даде обоснован отговор, дали същите са основателни или не.

По тези съображения, XX касационен състав на АССГ,

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение № 3864 от 19.10.2022, постановено по н.а.х. дело 14347/21 г. по

описа на СРС.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно.

Председател

Членове 1.

2.